Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru (Judecător Mitrofan Livia)
Dosarul: nr.2a-228/23 (2-22122677-02-2a-19012023)

D E C I Z I E

13 iunie 2023 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel *****

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Budăi Nelea
Judecătorii Cotruță Iurie și Țurcan Ion
Grefier Lungu Eduard

examinând, în ședință publică cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 26 octombrie 2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu depusă de ***** către ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 18 august 2022, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă a câte 2500 lei pentru fiecare copil până la atingerea majoratului de către copii minori, cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 19 februarie 2011 a încheiat căsătoria cu pârâtul *****, eveniment înregistrat și trecut în Registrul actelor de stare civilă de către *****Din căsătorie s-au născut copii minori **********

Relevă că prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 17 februarie 2022 a fost desfăcută căsătoria dintre părți, iar domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama.

Susține că în același timp, părțile în mod amiabil au stabilit că pârâtul o să contribuie din punct de vedere material la întreținerea copiilor, dar în pofida acestui fapt pârâtul nu-și onorează obligațiile asumate benevol.

Menâionează că deoarece copiii minori se află la întreținerea mamei sale, având în vedere faptul că tatăl copilului nu are un serviciu permanent, are venituri fluctuabile potrivit informației Biroului Național de Statistică minimul de existență pentru întreținerea unui copil minor în orașe mari pentru anul 2021 constituie 2692 lei, în realitate cheltuielile sunt mult mai mari, solicită încasarea din contul pârâtului pensie de întreținere a copiilor minori **********în sumă bănească fixă în mărime de 2500 lei până la majoratul acestora.

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 26 octombrie 2022,

acțiunea a fost admisă parțial.

La data de 25 noiembrie 2022, ***** a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care cuantumul pensiei alimentare să fie modificat de la 2000 lei pentru fiecare copil la 1346 lei pentru fiecare copil.

În motivarea acesteia a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe în partea încasării parțiale a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, dat fiind emisă în această parte cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, fiind pasibilă de a fi casată, în partea contestată.

Consideră că prima instanță a dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu a ținut cont de argumentele expuse în cadrul procesului de judecată și a dispus încasarea din contul intimatului a unei pensii de întreținere a copilului minor în sumă de 2000 lei pentru fiecare copil deși potrivit informației Biroului Național de Statistică minimul de existență pentru întreținerea unui copil minor în orașe mari pentru anul 2021 constituie 2692 lei.

Susține că este de acord să achite cu titlu de pensie alimentară pentru copii minori în sumă a câte 1346 lei (2692 lei :2=1346 lei), or ambii părinți în egală măsură sunt obligați să aibă grijă de copii.

Dat fiind că concluziile instanței expuse în hotărâre sunt în contradicție cu rigorile legale și circumstanțele cauzei, hotărârea în partea contestată este neîntemeiată, fapt ce servește temei de casare parțială a acesteia.

Apelantul ***** în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, fiind legal citat, din care considerente în temeiul art.379 alin.(2) CPC, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acesteia.

Intimata, ***** în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, fiind legal citat, din care considerente în temeiul art.379 alin.(2) CPC, Colegiul a dispus examinarea cauzei în absența acesteia.

Studiind cererea de apel în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil consideră apelul declarat neîntemeiat care urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul

şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art.9 alin.(1) și (2) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

(2) Drepturile și obligațiile civile apar:

a) din contracte și din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi și obligații;

d) în urma creării și dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art.10 alin.(1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art.11 alin.(1)-(2) din Codul civil, buna-credință este un standard de

conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În corespundere cu art.15 alin.(1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Conform art.16 alin.(1) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În temeiul art.58 alin.(1) Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Potrivit dispozițiilor art.74 alin.(1) Codul familiei, ***părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori*** și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

În conformitate cu prevederile art.38 alin.(1) și (2) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soții pot prezenta instanței judecătorești un acord privind împărțirea bunurilor lor proprietate în devălmășie și plata pensiei de întreținere a copiilor și soțului inapt de muncă ce necesită sprijin material, indicând mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

În cazul lipsei unui acord între soți prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copiilor minori sau ale unuia

dintre soți, instanța judecătorească este obligată:

a) să împartă, la cererea soților (a unuia dintre ei), bunurile lor proprietate în devălmășie;

b) să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia;

c) să stabilească, la cererea soțului inapt de muncă, care are dreptul la pensia de întreținere de la celălalt soț, mărimea și modul de plată a acestei pensii;

d) să stabilească cu cine dintre părinți vor locui copiii minori după divorț.

Dispozițiile art.76 alin.(1) și (2) din Codul familiei prevăd că ***în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are*** un salariu şi/sau alte ***venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri***, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, ***instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar*** sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75.

Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform prevederilor art.18 alin.(1) Legii privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ***ambii părinți, în egală măsură***, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Potrivit art.18 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Conform art.3 alin. (l) al aceleiași Convenții, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art.98 alin.(2) Codul familiei, ***pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească.***

Conform art.99 alin.(1) Codul familiei, instanța judecătorească este în drept să hotărască încasarea pensiei de întreținere de la data depunerii cererii.

Din actele cauzei Colegiul a constatat că la data de 19 februarie 2011 a încheiat căsătoria cu pârâtul *****, eveniment înregistrat și trecut în Registrul actelor de stare civilă de către *****Din căsătorie s-au născut copii minori *****, iar prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 17 februarie 2022 căsătoria dintre părți a fost desfăcută, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama, *****.

Totodată, s-a constatat că ***** și ***** sunt părinții minorilor **********

La data de 18 august 2022, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă a câte 2500 lei pentru fiecare copil până la atingerea majoratului de către copii minori, cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu soluția instanței, la data de 25 noiembrie 2022, ***** a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care cuantumul pensiei alimentare să fie modificat de la 2000 lei pentru fiecare copil la 1346 lei pentru fiecare copil.

Totodată, Colegiul constată că intimatul ***** nu este angajat oficial în câmpul de muncă, ceea ce denotă că nu are venituri regulate.

Raportând dispozițiile normelor suscitate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond ca fiind întemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

Aderent, se va reține principiul interesului superior al copilului care reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea acestuia reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Totodată, urmează de indicat că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei,

dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat, sunt ***obligați să-și întrețină copiii minori.***

Astfel, Colegiul atestă că din căsătoria încheiată între ***** și ***** s-au născut minorii *****, respectiv, soților le revine obligația de creștere și întreținere a copiilor minori comuni, chiar și în condițiile în care căsătoria dintre părinții copiilor a fost desfăcută.

De asemenea, urmează de indicat că la desfacerea căsătoriei ***în cazul lipsei unui acord între soți*** sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copilului minor sau ale unuia dintre soți, ***instanța judecătorească este obligată să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copilului minor, mărimea și modul de plată a acestei pensii***.

În acest context, dat fiind că domiciliul copiilor minori **********a fost stabilit cu reclamanta intimată *****, corect a fost reținut de către instanța de fond că intimatul ***** urmează să achite pensia pentru întreținerea copiilor minori până la atingerea majoratului acestora.

De asemenea, Colegiul civil reiterează prevederile art.18 alin.(1) Legii privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, potrivit cărora ***ambii părinți, în egală măsură***, sau persoanele subrogatorii legale care poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Potrivit art.18 alin.(1) al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după ***interesul superior al copilului***.

Conform prevederilor art.5 Protocolul nr.7 din Convenție, soții se bucură de egalitate în drepturi și în responsabilități cu caracter civil, între ei și în relații cu copiii lor în ceia ce privește căsătoria, pe durata căsătoriei şi cu prilejul desfacerii acesteia. Prezentul articol nu împiedică statele să ia măsuri necesare în interesele copiilor. În circumstanțele speței, interesele copilului fiind decisive în vederea limitării în drepturi ale unuia dintre soți (Hoffman v. Austria nr.12875/87 din 23.06.1993 §35).

Potrivit jurisprudenței europene, autorităților naționale le revine prerogativa de a determina în ce măsură sunt de natură să răspundă interesului copiilor minori în caz de desfacere a căsătoriei și din acest punct de vedere ele dispun de o largă marjă de apreciere.

În contextul prevederilor legale sus indicate, Colegiul punctează că instanța

de fond corect a reținut că apelantul ***** urmează să achite pensia pentru întreținere a copiilor minori **********până la atingerea majoratului acestora, în condițiile în care, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama, iar potrivit reglementărilor legale ambii părinți sunt obligați la întreținerea copiilor lor minori.

Totodată, dat fiind că apelantul ***** nu ***deține venituri neregulate și fluctuabile,*** cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi determinat în sumă fixă, ***ținându-se cont de starea materială și familială a părților***, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copiilor.

Colegiul reiterează dispozițiile art.76 alin.(1) și (2) Codul familiei, potrivit cărora în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri***, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă*** și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75.

Referitor la cuantumul pensiei alimentare solicitate de către reclamanta intimată ***** de a fi încasată din contului apelantului pentru copiii minori **********în sumă a câte 2500 lei Colegiul o apreciază ca fiind una exagerată, or întreținerea copiilor minori este pusă în seama ambilor părinți.

Mai mult decât atât, în cazul încasării pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, urmează să se țină cont de starea materială și familială a părților, de informația eliberată de Biroul National de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil, precum și de alte circumstanțe importante.

Totodată, Colegiul ține să remarce că suma pensiei de întreținere a copiilor minori trebuie să fie reală și necesară și să nu fie în detrimentul celuilalt părinte.

În conformitate cu art.2 al Legii nr.152 din 05.07.2012 cu privire la minimul de existență, ***minim de existență*** este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului.

Potrivit art.3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar, cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației și mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii. Mărimea minimului de existență pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

Conform informației de la Biroul National de Statistică se reține că valoarea minimului de existență pentru întreținerea unui copil minor în vârstă de 7-17 ani

în orașe mari pentru semestrul II anul 2022 constituie 3440,4 lei.

În această ordine de idei, Colegiul conchide ca fiind justificată concluzia instanței de încasare din contul lui ***** în beneficiul *****a pensiei de întreținere a copiilor minori, **********în sumă bănească fixă a câte 2000 lei, care constituie o sumă suficientă și echitabilă în raport cu obligațiile ambilor părinți, ținând cont de interesul primordial al copiilor minori la o întreținere decentă.

Iar, suma pe care apelantul ***** este de acord să o achite intimatei pentru întreținerea copiilor minori în sumă de 1346 lei este una insuficientă pentru întreținerea copiilor minori, or ***necesitățile copiilor prezumă, pe lângă minimul de existență, cheltuieli legate de procurarea hainelor, medicamentelor, cheltuieli necesare creșterii și evoluării echilibrate a copiilor***, caz în care instanța de fond corect a dispus încasarea unei pensii de întreținere pentru copii minori a câte 2000 lei pentru fiecare copil până la atingerea majoratului.

Totodată, Colegiul respinge și celelalte argumente ale apelantului dat fiind irelevante cauzei în contextul celor indicate supra, or, argumentele instanței de fond fiind apreciate în ordine de apel își găsesc justificare absolută atât de fapt, cât și de drept.

Potrivit art.94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Pe cale de consecință, Colegiul menține hotărârea primei instanțe și în partea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat, or, soarta cerinței auxiliare, poartă soarta cerinței de bază.

Totodată, este important de remarcat faptul că apelantul, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, instanța de fond a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de apel este nefondată, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 26 octombrie 2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu depusă de

***** către ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului Budăi Nelea

Judecătorii Cotruță Iurie

Țurcan Ion.

Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru (Judecător Mitrofan Livia)
Dosarul: nr.2a-228/23 (2-22122677-02-2a-19012023)

D I S P O Z I T I V U L
D E C I Z I E I

13 iunie 2023 mun. *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel *****
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Budăi Nelea
Judecătorii Cotruță Iurie și Țurcan Ion
Grefier Lungu Eduard

examinând, în ședință publică cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 26 octombrie 2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu depusă de ***** către ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel *****

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 26 octombrie 2022, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu depusă de ***** către ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă, cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului Budăi Nelea

Judecătorii Cotruță Iurie

Țurcan Ion.